

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

L ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

ner. Lix (miquis) cinis dicitur, vel humor cineri mistus. Nam e-

uam uunc id genus lixivium vocatur. Lix, arum, m. p. Dicitur inquit Sipontinus, qui vilioris que-
dams gratia exercitum sequuntur, ut pura lavandi, aut coque di-
gratia a cinere, qui lix antiquis dicebatur, ut Varronis testimo-
nio docet Plin. lib. 36. cap. 27. [en dicitur] Gall. Qui sunt le-
mud docet Plin. lib. 36. cap. 27. [en dicitur] Gall. Qui sunt le-
comp non parat a sicut, & blanchir en cuire aux gens de guerre. Ital.
Casta gente d' arme, savannani. German. Sud abuten mit todem
and wolkem / scharf. Hispan. Los aguaderos que llevan agua al
real, que sirven a otras cosas. Polon. Kucheyk. Vngar. Táborda
real, que sirven a otras cosas. Angl. Wash follow the men of
war for to gain some thing by an office, sicutum of the kitchen.] No-
mine forte gaus sunt ting by an office, sicutum of the kitchen.] No-
tius tamen affirmat antiquos lixam dixisse pro aqua: indeq;
dixam dixam esse, quod aqua coctum & molitum esset: & li-
xam, qui milibus aquam ad castra vel tentoria solverent ferre,
xam, qui milibus aquam ad castra vel tentoria solverent ferre,
Scipio apud Li-
vium, Adium Vmbrum appellat femilixam, quali femi-man-
cipium, nomine ignominioso. Varro lixulas & femilixulas vo-
cabulo Sabino scribit dici ciculos ex farina, calco, & aqua
compositos, olim inter viliora cibaria numeratos.

Lixio, lixi, s. p. Aqua coquo: quod tamen apud veteres non
facile invenies. [Lixio] Gal. Coire en eau, faire bou-
illir en eau. Ital. Al. fere. German. Eiden oder tehm. Hispan.
Coque en agua. Polon. Wary. Vngar. Vize meg fázim. Ang.
To wash.] Magis in usu est compositum ejus Elixo, quod est
ejusdem significationis. Prolixo huc non pertinet. Neq; enim
fit a lixo, sed ab adjectivo proluxus, quod componitur ex por-
ro, & laxus a in.

Lixus, x, rum, Coctus, elixus a lixa antiquo nomine, quo ve-
teres aquam significabant, referent Nonio. [Lixus] Gal.
Lixio, Gal. Coire en eau, faire bouillir en eau. Ital. Al. fere. German. Eiden oder tehm. Hispan.
Coque en agua. Polon. Wary. Vngar. Vize meg fázim. Ang.
To wash.] Freqventiore tamen in usu est elixus,
quem admodum elixo ulitatus est quam lixo.

Lixibundus, Dicitur qui exiguam mercedis gratia vilissimis sese
obsequiis immiscet. [Lixibundus] Polon.
Lixiska partay. Vng. Alanso mészkes foglga.] Tractum a lixa-
rum consuetudine qui vilissima quaeque in exercitu munia
obibant. Plautus: Qui famam tuam lixabundus, & nomen
fecdas.

L. Longum pedes septem, latum pedes tres. L. P. Locus propitius, vel proprius:
vel lege punitur: vel, Latini prisci: vel locus publicus, vel priva-
tus. L. P. C. R. Latini prisci: cives Romani. L. P. D. locus publicus
datus. L. P. L. lex plebeia: vel locus publicus. L. P. S. Lucius
Posthumus. L. P. R. locus privatus. L. P. V. R. locus publicus. L.
Q. S. locus qui supra, vel Quos. L. Q. S. E. locus qui supra est. L.
R. lex Rom. vel locus religiosus. L. R. V. lex rusticana. L. R. I.
lex regis justa. L. S. lanibus sacrum, vel factorum: vel locus sa-
cer. L. S. C. locus sacer. L. S. D. E. N. Lucius
Sicinius Dentatus. L. S. P. A. L. loca sacra Palatii. L. T. Lucius
Titius: vel, legem tulit: vel, Lucius Titius. L. T. P. R. Latini
patres.

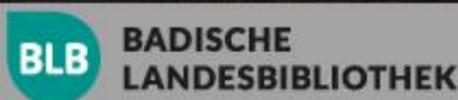
Lobus, s. p. In milio Indico dicuntur culmi, sive comae arundi-
nae, semen complectentes. [Lobus] German. Ein hain / stf
an tern / w / dergleichen sat / hies / auf / Jodia in / Jotiam / ab / racht / Pol.
Klas / indio / koto / p / s / p / n / i / e. Vngar. Tódk / bux / i / ka.] Plin. libro 38.
capite 7: Milium (inquit) intra hos decem annos ex India in
Italiam est invehum, nigrum colore, amplum grano, arun-
dicum culmo. Adolevit ad pedes altitudine septem pra-
grandibus culmis (Lobas vocant) omnium frugum fertillif-
timum.

Lobus, bi. [Lobus] Polon. Odwisk / miki / v / v / a.]
lma auricula: dicitur a lobis, quod eam apprehendamus,
quempiam admonentes. In hepate quoque partes extremas,
& quaedam veluti segmenta, ventriculum circumquaque am-
plectentia, lobi dicuntur. Nicander in Theriacis dicitur: Lobus
accipit summam solidamque hepatis partem ex qua lobi de-
pendent.

Lobium, vide LOCUS.
Lobellus, vide LOCULUS, IN LOCUS.
Lobro, Loco, vide LOCUS.
Lobellus, Loculamentum, Loculus, Locuples, vide
LOCUS.

Locus, hujus loci, & in plurali num. Loci, orum, vel Loka,
orum, Quicquid aliquid continet, sive, ut ait Varr. lib. 4. de
ling. Lat. ubi quid consistit, vel ubi aliquid locatur, a Graeco
λόγος cin k mutato. [Locus] Gall. Lieu place.
Ital. Luogo. German. Ort. Belg. Een ort; plaats. Hispan.
Lugar. Pol. Miejsce. Vng. Hely. Ang. A place.] Virg. 8. Aen. Hic
locus arbis est. Servius Sulpitius Cic. lib. 4. Epist. Nos in no-
bilissimo orbi terrarum gymnasium Academiae locum delegimus,

ibi; cum combussimus: posteaq; curavimus, ut iidem Athe-
nienses in eodem loco monumentum ei marmoreum facien-
dum locarent. ¶ Freqventissimè etiam accipimus locum pro
vice ut quam dicimus, Loco patris te habeo: hoc est, vice pa-
tris, & ea charitate te amplector qua patre. Sic etiam dicimus,
Diligo te in loco germani. Terent. in And. Si te in germani fra-
tris dilexi loco. ¶ Movere aliquem loco, est aliquid de loco suo,
vel de dignitate depellere. Horat. lib. 2. Epist. Audebit quæcū-
que parum splendoris habebit. Verba movere loco. Cicero ad
Quint. Frat. lib. 2: Exarsit dolor: argere illi ut nos loco move-
rent. ¶ Accipitur etiam Locus pro natalibus, vel conditione nati-
vitas. Salust. Inter suos non obscuro loco natus. ¶ In plurali
numero indifferenter dicimus Loka, vel Locos. De neutro ge-
nere ubiq; plurima occurrunt exempla. Masculino genere u-
sus est Virg. 6. Aen. Devenere locos lætos. Idem 1. Aen. Deve-
nere locos, ubi nunc ingentia cernis Moenia. Gell. lib. 6. cap. 6.
eodem in loco utroq; genere usus est. Nam quoniam nō ipse
tantum aves, quæ prosperius prævolant, sed etiam loci quos
capunt, quod idonei foelicesq; sunt, præpetes appellant: id-
circo Dædali pennas præpetes dixit, quoniam ex locis in qui-
bus periculū metuebat, in loca tutiora pervenerat. ¶ Loci uñ
sedes sunt argumentorum, quos Graeci νῆμα vocant. Cic. lib. 2.
& 3. de Orat. & in Topicis, ex quibus, veluti ex promptuariis
quibusdā peruntur argumeta. ¶ Loci etiam in mulieribus di-
cuntur vascula semen recipientia, inter vesicam & intestinum
rectū sita, in duos divisa sita, unde & loci plurali numero ap-
pellantur: in his (ut ait Varro) nascendi initia consistunt. Plin. li.
31. cap. 37: Femina cadē omnia, præter vesicæ junctus utri-
culi. Unde dicitur uterus, quod alio nomine locos appellant,
hoc in reliquis animalibus vulvam tantum dicimus. Colum.
tamen lib. 6. cap. 37, equarū etiam genitalia vocat locos: Quod
si (inquit) admittariis iners est in venetem, odore perficitur
deteris spongia feminae locis, & admodum equi naribus. Idem
etiam lib. 8. cap. 11, pavonum loca appellat, in quibus ova na-
scuntur: Sepiusq; (inquit) digitis loca foeminarū tentanda sunt:
nam in promptu gerunt ova. ¶ Loco inferiori agere, est ad
judices. De superiore loco agere, est pro rostris. Ex equo loco
agere, est in Senatū etiam annotavit Budæus. Cic. 3. de Orat.
Nam sive de cæli natura loquitur, sive de terra, sive de divina
vi, sive de humana, sive ex inferiori loco, sive ex æquo, sive ex
superiore. ¶ Priore loco causam dicere, est ante defendere
quam quis accusatus sit. Cic. pro Quint. Ut ipse causam capi-
tus, si sponsonem fecisset, priore loco diceret. Posteriore vero
loco dicere, est ultimo loco dicere, quod defensores solebant,
qui accusationi respondebant, eamq; refutabant. Idem ibidē:
Quoniam majores ita constituerūt, ut qui pro capite diceret,
in posteriore loco causam diceret. ¶ Secundo loco, a Cicero-
ne, ad Lentulum pro præterea ponitur: Facile, inquit, secundo
loco me cōsolatur recordatio meorum temporum. ¶ Pul-
chre etiam dicitur, si in isto essem loco, si meum esset negotiū,
si mea res ageretur. Plautus in Baech. Verū, ut ego opinor, si
ego in illo essem loco, Dem ponūs aurum, quam illum cor-
rumpi sinam. ¶ Ponitur aliquando locus pro statu & fortuna.
Plautus in Baech. In eum nunc revertit res locum, ex. Terent.
in Adelphi. Pejore res locos non potest esse, quam in quo nūc
sita est. Cicero ad Brut. Nostra res meliore loco videbatur id
est, statu meliore & fortuna. ¶ In loco res posita dicitur, quæ
recte atq; ordine posita, sive collocata est. Cicero 7. Ver. Recte
collocata, & judicio populi in loco posita esse videatur. ¶ Pon-
nunt interdum locus pro æstimatione, amore, gratia. Cic. in
Philipp. Quem locum apud Cæsarem obtinuit? quo nume-
ro fuit? Ille magno loco apud Regem, dixit idem in Epistol.
Cæsar 1. Comment. Qui si visisset, eodem se eo loco, quo
Helvetios, habiturum. ¶ Ponere in loco maledicti, & contu-
melix, est quod barbari dicunt, capere ad malum & ad injuriam.
Cic. in Pisonem: Tūc etiam ausus meum discipulum in male-
dicti & contumelix loco ponere? ¶ Tenere principem locum,
est maximo esse in pretio, & autoritate, primumq; dignitatis
gradum obtinere. Cicero pro Plancio: Qui in mea salute prin-
cipem semper locum, autoritatemq; tenuisti. ¶ Locus alti-
quando ponitur pro opportunitate, sicut. Cicero de Offic.
Locum autem actionis, opportunitatem temporum esse di-
cunt. ¶ Loco aliquid querere, est querere quando res posita
lat. Cic. in Partit. Loco tu quidem quæris, sed plenius. ¶ In
loco dicitur, opportune Terent. Heavt in loco ego vero laudo.
Cicero antequam iret in exilium: Fidei conducit, inquit, in lo-
co beneficium retribuere. ¶ Loco dicere, est ordire sententiā
dicere, & rogatus. Cicero 3. de Legib. Ut loco dicatū est, ro-
gatus ut modo, ne sit infinitus. ¶ Locus non est bonitatis
est, bonitas contemptio est. Cicero 3. de Finib. Quod nisi ita se
haberēt, nec iustitia ullus esset, nec bonitati locus. ¶ Locum
aliqui dare, est ipsum admittere, & recipere. Cicero de Orat.
Hæc turba & barbaria forensis est locū vel vitiosissimis ora-
toribus. ¶ Aliquando locus pro tempore, vel ipatio agendæ
rei.

rei. Terent. in Heavt. Nam & cognoscendi, & ignoscendi dabitur peccandi locus. Locus precii non est reliquus: hoc est, precibus amplius scisci non potest. Terent. in And. Nihil est precii loci reliquum. Locus etiam in scriptoribus dicitur quevis operis exigua pars, sed que tamen exeret, & illustra sit. Terent. in Prolog. Ad elph. cum Plautus locum Reliquit integrum, cum hic locum sumpsit sibi in Ad elphos. Loci, in muliere dicuntur vascula semen & maternum sanguinem recipientia, inter vesicam & intestinum rectum sita, in duos divisa sinus: unde & locos plurali numero appellarunt, *diaphe*. Aliis nominibus & uterius dicitur, & vulva. Quamquam inter hæc Plinius ita distinguit, ut vulva brutorum animantium dicitur: loci autem & uterius solarum mulierum. Verba ejus sunt hæc lib. 11. cap. 37. Fœminis eadem omnia, præter vesicæ supæ utriculus: unde dicitur uterius: quod alio nomine locos appellant, hoc in aliis animantibus vulvam. Locigitur à Dialecticis appellantur sedes argumentorum, ex quibus veluti ex promptuariis quibusdam petuntur argumenta. *Terent.* Cicero 1. de Orat. Aristoteles locos (sic enim appellat) quasi argumentorum notas tradidit. Ibidem lib. 2. Aristot. proposuit quosdam locos, ex quibus omnis argumentatio ad omnem disputationem inveniretur. Et paulo ante: Locus argumentorum paratos & expeditos habere oportet.

Loca salubria & insalubria, quæ sunt eligenda in regimine sanitatis, & extruendis ædibus, omnium doctissimè diffinit Vitruvius lib. 1. cap. 4.

Locus, locari, Pretium quod datur in stabulo & taberna pro consistendi potestate. Varro lib. 4. de ling. Lat. [*locus* Gall. *Louage de maison* payment de louage. Ital. *L' affio*. Germ. *Das standort* Stallort. Hispan. *La paga del meson*. Pol. *Złoty wypożyczenia*. Vngar. *szállás* in locum habitandi. Ang. *The price for the sitting of a horse*.]

Loculus, diminutivum, m. f. Exiguus & angustus locus. [*loculus* Gall. *Petit lieu*. Ital. *Loculetto*. German. *Ein örtchen*. Hisp. *Pegunna locar*. Polon. *Miałocyska*. Vngar. *Hely ecke*, *szekes hely*. Angl. *A little place*.] Plaut. *Milit.* Sed in cella paululum erat loculi ludibris. Aliquando loculi dicuntur loculamenta quædã separata in piscinis, ornithotrophis, aliisq; animalium stabulis, in quibus una quæq; seorsum aluntur. *Varro* lib. 3. de Re rust. cap. 17. Hortensius familiaris noster cum piscinas haberet magna pecunia edificatas, ac loculos, ita sepe eũ eo ad villam ivi. & sepe etiam loculos accipimus pro sacculo in quo pecunia servatur [*loculus* *loculus* *loculus* Gall. *Boisse ou gibbociere*. Ital. *Boiseta*, *fachetta*. German. *Ein fackel* oder *täschel*. Hispan. *Bolsa* o *cava piquena*. Polon. *Miałocyska*. Vngar. *Tasoly*, *eszkény*. Angl. *A barge of leather*.] Martial. libro 14. Hos nili de stiva loculos implere moneta Non decet. Interdum etiam loculus [*loculus* *loculus* *loculus* Gall. *Servant ou coffre en quoy on garde les corps morts*. Ital. *Catalista*. German. *Ein todchast*. Hispan. *Vasa de la tenida de los muertos*.] pro capsula, seu conditorio quo mortuorum cadavera conduntur. Plin. lib. 7. cap. 2. Hunc cremari cum reliquo corpore non potuisse tradunt, conditumque loculo in templo.

Loculus, siquid est, crumenula, diminutivum à loculis. [*loculus* Gall. *Voire bouffete*, *fachet*, ou *gibbociere*. Ital. *Boiseta*, *fachetta*. German. *Ein fackel* oder *täschel*. Hispan. *Bolsa* o *cava piquena*. Polon. *Miałocyska*. Vngar. *Eszkény*. Ang. *A little purse or barge*.] Mart. lib. 14. Si quid adhuc superest in nostri face locelli, Munus erit: nihil est ipse locellus erit.

Loculatus, ta, tum, Quod habet diversos locos. [*loculatus* Gall. *Ayant plusieurs petits trous & lieux pour mettre plusieurs choses chacune à part*. Ital. *Dove fanno più ripartimenti la porci cose diverse separatamente*. Germ. *Das viet dâctem oder vnderstichteten hat*. Hisp. *Casa de machas bolsas y lugares para guardar las cosas apartadamente*. Polon. *Miałocyska* *gęste facki* *ymiałocyska*. Vngar. *Kebekes helyei cskadéki*. Ang. *That hath many places and holes*.] Varro 3. de Re rust. cap. 17. Nam ut Pausanias & ceteri pictores ejusdem generis loculatas magnas habent arculas, ubi diversi colores sint, certas sic hi loculatas habent piscinas, ubi dispares disculos habent pisces.

Loculatus, a, um, Quod multos habet loculos, seu sinus septo aliquo intermedio distinctos. [*loculatus* Gall. *Plein de lieux & petits trous*. Ital. *Pieno di luoghi*. German. *Wort dâctem* oder *vnderstichteten*. Hispan. *Casa llena de machas lugares y bolsas*. Pol. *Fachemati macyk*. Vngar. *sek kullom kullomb helyen szakolokos*. Ang. *Full of places and holes*.] Plin. lib. 15. cap. 22. Sola differentia generum in putamine duro fragilive, & tenui ac crasso, loculoso & simplici.

Locus amens, orum, m. f. Loca distincta, sive capsulae in quibus aves, apes, aut etiam majora animalia seorsim nidificat, seu habitare solent: & à loculis deduci videtur. [*locus* Gall. *Petit lieu & trous séparés pour recevoir quelques choses, comme niches à nid, & où nichent les oiseaux*. Ital. *Loculi diversi da farsi nido gli uccelli*. Ger.

Defendere vult vnderstichteten dâctem oder gundelien Hisp. *Comer* o *casilla como del palomar*. Polon. *Wygnia* *uklady*. Vngar. *Mag. kâctem* *ku'ly* *ob vke'lyk hely* *alhol* *az* *vadarak* *szakelakâctak*. Ang. *Lockers, or any places with little boxes or holes as a dovehouse*.] Colum. libro 2. cap. 2. Vel si non ita competat paxillis ad dâctis tabulae supponantur, quæ vel loculam cota, quibus nidificat aves, vel sicilia columbaria recipiant. Idem lib. 9. cap. 12. Crepitaculis æreis, aut testaceis plerumque vulgè jaccatum terreatur fugiens juvenis: eaque quæ vel pavida quom repererit alveum maternum, & in ejus aditu glomerata pependit, vel statim se ad maximam frondem contulerit, punitus cussos novum loculam mentum in hoc preparatum, perlinat intrinsecus prædictis herbis: deinde guttis mellis resposum admoveat, tum manibus, aut etiam trulla conpregetur apes recondat. Ponitur aliquando pro concupisculo sine theca rei alicujus. Vitruv. lib. 10. Super autem tertium symplicium planum eadem ratione dentatum, inclusam in alveum loculam mentum collocetur.

Locupletis, pen. cor. genitivo locupletis, pen. prod. om. t. Dives agri, multas habens possessiones, quasi loci plenus. [*locupletis* Gall. *habere* *habere* *habere*. Ital. *Locupletis*. German. *Ein reich*. Hispan. *El rico*. Pol. *Bogaty*, *dołacy*. Vng. *Kazly* *du*. Ang. *Rich*.] Plin. lib. 11. cap. 3. Cognominata enim sunt a deo Pilemoni, qui pilum piscinis invenit: Pilemones autem dicitur hinc & locupletes dicebant, locuius est agri plenus. Et ut hoc nomen omnis generis, ut Prician. censet, & quæ in sero casu, e, vocalè postremâ, & i, habet. Cic. ad Att. Nec moderantur quam Sylla in pecuniis locupletium. Idem in Frument. in provincia locupletis & referta. Horat. 2. Sermon. in locuplete domo. Neque solum pro divite, & loca multa possidendi accipitur, verum etiam pro gravi homine atq; autoritate sumitur, & exploratae fidei: hinc locupletem auctorè, testè, fiduciosè dicimus, de cujus fide merito nemo debeat ambigere, *aliquis*, Cic. 1. Offic. Accedit eò testis locuples Possidonius. Et paulo post: Quorum quidè testem nõ medio crè, sed haud sèo an gravissimum Regulû nolite quos vituperare. Què enim locupletem querimus, quàm principem pop. Rom. qui retinendi in causa, cruciatâ subierit ultro? Locupletis antitheta sunt Egri, & tenuis. Cic. 4. Verr. Nam locupletissimi cujusque censibus extenuant, tenuissimi auxerant. Idem pro Plancio: Egentes in locupletes amabantur. Locuples oratio, dives verborum, & abundans. Cic. 3. de Orat. Inde ille licentior, & divinis dixit dithyrambus: cujus membra & pedes, ut ait idem, sunt omni locuplete oratione diffusa. Locuples etiam aliquando per translationem ponitur pro instructo & copioso. Cic. 1. de Natura deorum: Locupletior igitur hominum numerus ad beatè vivendum, quàm deorum: quod pluribus generibus finitur voluptatibus.

Locupletissimè, adverbium. [*locupletissimè* Gall. *le plus riche*.] in Epitome Sex. Aurelii Victoris in Vespasiano: Hinc inter cetera bona illud singulare fuit, inimicis obsequio ad eò ut Vitelli hostis sui filiam locupletissimè doretam splendidissimo conjungeret viro.

Locupletio, tas, penult. prod. ad p. Dito, locupletem reddo. [*locupletio* Gall. *habere* *habere* *habere*. Ital. *Ampliare*. German. *Reich machen*. Belg. *Reich maken*. Hispan. *Enriquecer* o *enriquecer*. Pol. *Bogacim czynic*. Vngar. *Mag. ka'lygacim*. Ang. *To make rich, to enrich*.] Colum. lib. 3. Ut ante percipium & exploratum habeamus, ut locupletem patrem familiæ vincatium cultus Plant. Visus est paterna hæreditate locupletari. Cicet. 5. Veni. Od haceres, quoniam te locupletavi, hoc anulo aucto dono. Idem 1. Offic. Hicque arbitrantur se beneficis in suos amicos visum in, si locupletent eos quæcumque ratione. Hujus compositum est Collocupletio: de quo suo loco.

Loco, as, ad p. Pono, cõstinuo, colloco, repono. [*loco* Gall. *Mettre en quelque lieu, placer, poser*. Ital. *Collocare*, *porre*. Ger. *Setzen* oder *Belgen*. Hispan. *Poner* alguna cosa en lugar. Pol. *stawiac*. Vn. *helyre helyre*. Ang. *To put in some place, to place, to set*.] Liv. lib. 17. Callus ab urbe haud plus quinque milia passuum locat. Virg. 1. Aen. hic alta theatri Fundameta locant alii Plaut. Aulus. Dum aulam domi locatâ perquiri, ablatâ reperit, & interdum ponitur pro elocare & nuptii tradere. [*loco* *loco* *loco* Gall. *Donner en mariage, marier*. Ital. *Maritare*. Ger. *Zur Ehe geben* o *Verheiraten*. Belg. *Verhuwen*. Hisp. *Casarla*, o *nieto*, o *crada*. Pol. *Zemazdanie*. Vng. *Fértek adom*.] Terent. in Phor. Quis quid si filiam suam unicam locaret? Locare filiam nuptum. Testatur in Phor. dicitur Ut ponit, virginem nuptum locavi huic a dolescenti. Item: Locare in matrimonium. Plant. in Trin. Vbi erit locata virgo in matrimonium. Interdum idem est, quod pretio utendum do. [*loco* *loco* *loco* Gall. *bailler à loyer*. Ital. *Affittare*, *appigionare*. German. *Woh* *Ein wohnen*. Hispan. *Arrendar* alguna cosa à otro. Polon. *Zapiniona* *apiniona*. Vng.

Vng. Arran ad adam. Ang. To hyer lett out to hire. In qua si-
gnificatione frequenter dativum habet personæ cui quid lo-
catur, cum accusativo rei quæ locatur, & ablativo pretii ut
Aedes quas in Palatio amplissimas habebas, centum te seſter-
tia Mutio locasse audio. & Sæpe tamen pretium non exprit-
tur. Cic. in Ver. Menonis nobilissimi hominis uxoris fun-
dus erat colono locatus. & Locare alicui operam suam, est
aliquid mercede faciendū suscipere. *uidetur.* Gell. lib. 5. cap.
3. Ob querendū vicium ad circumagendas molas quæ tria-
lites appellatur, operam pistori locasse. Plaut. Trin. Nam ope-
ritas meâ tribus nummis ego locavi ad artes nugatorias. Lo-
care alicui opus faciendum, dicitur qui pro opere faciundo
alteri mercedem constituit. *uidetur.* Sulpitius Ciceroni: Curavi-
mus ut idem Athenienses in eodem loco monumentum ei
mamorem faciendum locarent. Interdum locare idem est
quod collocare, sive impendere: ut quum operam pecuniam-
que bene aut male locatam dicimus. Plautus Mœſci. Nec que-
quam argenti locavi tam diu usquam æque bene. Idem Am-
phis. Optumè optumo optumam operam das, datam pulchrè
locas.

Locatio, s. penul. corr. Frequentativū formatum à supino ver-
bi loco, a in i mutata. *[Dicitur à locare.]* Gall. *bailler* sicut
dicitur sicut sicut. Ital. *spesce* appropinquare & assistere. Ger. *Sedts*
verbalis dicitur sicut. Hisp. *Arrendar* à merendo. Pol. *Włama*
nominis. Vng. *El helyes getem*, (*helyes*) dicitur ad idem. Ang. *To lett*
aut *office* sicut. Terent. in Adelph. Agelli est hic sub urbe pau-
lulum quod locatus foras: Hic demus qui fruatur.
Locatio, s. m. t. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Localis, *[Terent.]* Vng. *Helyes*. Vi adverbialia localla apud
Probum.

Locutio, s. m. t. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Locustæ, s. f. p. Insecti genus est, infirmas habens alas, tam
modicus se volatibus et terra attollens, ut saltare potius videat-
ur, quam volare. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Vng. Languste*, *va-*
fanovaa, *ou faterelle*. Ital. *Canalita*. Ger. *Ein fenscher*. Bel. *Ein*
Spandane Hisp. *Langosta*. Pol. *Kamk fupancz*. Vng. *Sakca*.
In Africa & Syria maiore corpore nascuntur, firmioribusq; a-
listranta autem copia, ut herbas, melleq; omnes, aut erodât
aut tadhæ adurant. Quinetiam & maria transvolare dicuntur,
& absumptis domesticis omnibus, externa pabula quaerere,
non sine insausto præfagio eorum ad quos penetrant. In In-
dia mollisæ magnitudinis nasci traduntur, ut interdum
pedum longitudinem excedant: quæ sicut feronibus & cruri-
bus: quum inaruerint, feræ solent confici. Vide plura de his
apud Plinium lib. 11. cap. 29. & Locustæ etiam piscis est ex ge-
nere trullatorum, corpore longo, cornu ante oculos bina,
longa & aspera habens: dicitur à similitudine terrestri. Plin.
lib. 9. cap. 30: Locustæ fragili crusta muniantur in eo genere
quod caret sanguine. Latent mensibus quinque & Veris prin-
cipio senectute exuunt anguis more, renovatione tergoi. Ce-
tera in aquis natant: locustæ reptantium modo sicutant. Si nul-
lus linguat metus, recto meatu, cornibus, quæ sunt rotundi-
tate papillata, ad latera porrectis, in pavore, in latera proce-
dant. Cornibus inter se dimicant. Vnum hoc animal, nisi vi-
vum servent, aquæ incoquantur, fluida carne non habet callû.

Locutio, Locutor, Locuruleus, Vide L O Q V O R.

Locyothos, per y, vitellium ovi: per i, putamen lentis: per u,
ampulla, vel guttum olearium.

Lodix, cis. pen. prod. Lecti operimentum. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Lodix, cis. pen. prod. Lecti operimentum. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Logarium, Logeum, Logica, Logion, Logista, Logi-
sterium, Logistica, Logistoricus, Logodadalus, Lo-
gographi, Vide L O G O S.

Logos, *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Logion, *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Logion, *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Logica, s. f. p. Instrumentum est, cognoscendi, sive
cognitionis, & ratio verum inquirendi, cuius omnino finis est
inquisitio veritatis. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Locutio, Locutor, Locuruleus, Vide L O Q V O R.

Locyothos, per y, vitellium ovi: per i, putamen lentis: per u,
ampulla, vel guttum olearium.

Lodix, cis. pen. prod. Lecti operimentum. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Lodix, cis. pen. prod. Lecti operimentum. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

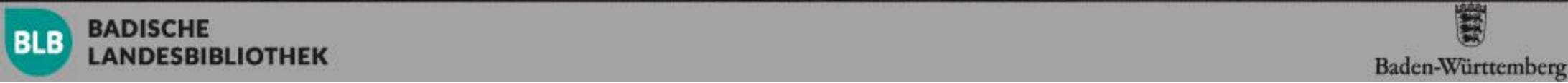
Logarium, Logeum, Logica, Logion, Logista, Logi-
sterium, Logistica, Logistoricus, Logodadalus, Lo-
gographi, Vide L O G O S.

Logos, *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Logion, *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Logion, *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

Logica, s. f. p. Instrumentum est, cognoscendi, sive
cognitionis, & ratio verum inquirendi, cuius omnino finis est
inquisitio veritatis. *[Dicitur à locare.]* Gall. *Laouer*,
aut *bailler* à locare. Ital. *Calce* dicitur à pigre, à fitto. Ger. *Ein verlet*
sicut *verlet* dicitur sicut. Hisp. *El que arrenda* à stro par rentâ.
Pol. *Ten kroti* dicitur sicut. Vng. *Herbe ado*. An. *A le-*
gare. Proprie dicitur qui rem aliquam pretio utendâ dat:
ut. Locator prædii vel ædium, dicitur is, qui prædii ædiumve
usu conductio concessio pretium accipit. Interdum tamen lo-
cator is dicitur, qui redemptori pro opere aliquo faciundo
mercedem constituit. Bud. Quamquam locator sit plerumque
qui pretium accipit, & conductor qui dat: ut locator domi-
nii, conductor inquilinus tamen nonnunquam vice versa eye-
nit, ut locator pretium det, conductor accipiat. Plinius libro
7. capite 32: Romæ quoque Corfidium materteræ suæ ma-
nitum, funere locato revixisse, & locatorem functis ab eo e-
latum.

primas notiones, quod absoluit in libro Categor. Secundo inquit partes syllogismi qua sunt secundae notiones, quod perficit in libro interpretationu. Tertio tractat generaliter de syllogismo, quod peragit in libro prioru Resolutionu. Quarto tractat specialiter de syllogismo Demonstrativo in libro posteriorum Resolutionum. Quinto specialiter tractat de syllogismo dialectico in libro Topicorum. Vltimo agit de Captioso & Sophistico syllogismo, cui subserui liber de Elenchis Sophisticis.

Logi, a, orum, neut. gen. plur. num. Cic. 4. Tusc. Habes ea quae de perturbacionibus enucleate disputant Stoici, quae logica appellantur, quia differuntur subtilius.

Logion, pen. corr. *λογιον*, Graeci oraculum appellant, praefertim soluta oratione editum. Nam quod carmine respondebatur, *λογιον* potius nominant: ut post Suidam annotavit Caelius Rhodig. lib. 7. cap. 6.

Logistae, *λογισται*, m. p. Supputatores, sive arithmetici dicuntur, *λογισται* quod est rationes subducere, arithmetice, seu rem aliquam diligenter expendere. Athenis Logistae magistratus erant, quorum munus erat expendere quae in magistratu quilibet gessisset. Aristophanis tamen interpres, Logistas eosdem fuisse existimat cum Agoranomis, quorum munus persimile Aediles Romae exercebant.

Logistice, *λογιστικη*, ars supputandi, quam vulgus *Abacum* vocat, quod est supputare & calculu subducere.

Logistice sum, n. *λογιστικη*, Locus in quo exercitus recensetur, militiq; stipendiu, penditur. [Vng. *Logistice* *Logistice* *Logistice*.] Iulius Pollux inter Athenicium dicalthra numerat & Logistice: interpretaturq; locum fuisse in quo Logistae considerent, & muneri suo vacare consueverint.

Logistice sum, m. Liber fuit Varronis sermo num, & dictorum indignum narrationem continens. Gell. lib. 4. cap. 19: Marcus Varro in Logistice scripsit, &c. Macrobi. lib. 3. Saturar. Varro in Logistice qui inscribitur Martius de Fortuna.

Logodidactylus, *λογοδιδακτυλος*, Qui inanem verborum ornatum, non rerum pondus sequitur: sive qui captiosa, arteq; composita oratione, alium in fraude conatur inducere. [Vng. *Logodidactylus* *Logodidactylus* *Logodidactylus*.] Cicero in Orat. Hae tractasse Thrasymachum Chalcedoniu primum, & Leontinu fuerunt Gorgiam Theodorum inde Byzantium multosq; alios, quos *λογοδιδακτυλους* appellat in Phaedro Socrates.

Logoglyphi, pen. corr. m. *λογογλυφοι*, teste Suida, dicuntur qui acta judicialia excipiunt. Cujus sententiae subscribit & Ammonius *λογογλυφοι*, *λογογλυφοι* *λογογλυφοι*: cujus haec sunt verba: *λογογλυφοι* *λογογλυφοι* *λογογλυφοι*. Demosthenes tamen & Aeschines vocem hanc in deteriorem partem sese usurpant, magisq; convitiu loco sese mutuo *λογογλυφοι* appellant. Meminit horum Arcadius l. ult. §. 1. C. de mun. & hon.

Loion, Frumentu ipsum ad hoc herbidum, quomodo est quod per hyemem in campis viret.

Loligo, pen. prod. genitivus loliginis, s. Piscis genus, a volatu dictu, teste Varro. [Vng. *Loligo* *Loligo* *Loligo*.] Gall. *Un poisson qui en appelle calamar ou tarte*. Ital. *Pesce calamario*. Ger. *Ein Meerfisch der schwarz blau hat wie dinten*. Hisp. *El calamar*, *pescazo confido*. Nam (ut ex Trebri Nigri sententia scribit Plin. lib. 32. cap. 2.) tanta interdum multitudo in mari evolat loliginis, ut navigia demergant. Coeunt linguis quemadmodu & seprix, componentes inter se brachia, & in contrarium nantes; pariter autem ore. Itali hodie a thece calamariae similitudine, *calamarii* appellant. Habent enim duo ossicula, quorum alterum calamus, alterum gladioli perspicui pelluciduq; imaginem refert. Ad haec cruorem habet nigrum atramenti similitudine. Unde succum loliginis pro livore hominis parum candidi posuit Horat. 1. Serm. Satyr. 4. hic nigrae succus loliginis, haec est Aergo mera. Vbi Porphyrio: Ex loliginis succo livorem mentis vult intelligi ex xragine, venenum. Prima hujus dictionis syllaba semper producit, idq; contra naturam primitivi Volo, quod priorem corripit. Unde nonnulli in carmine geminato scribunt lolligo.

Loliguncula, diminutivum, *λολιγυνκυλα*. Plaut. in Casina: Emito sepiolas, lepidas, loligunculas, &c.

Lolium, lu, n. Herba est hordeo similis (cujus etiam vitu esse putatur) in segetibus nascens. Gallis *Yveca*, ab inebriado dicitur. [Vng. *Lolium* *Lolium* *Lolium*.] Gall. *Yveca*. Ital. *Imbricata, loligo*. Ger. *Loth/dort*. Hisp. *El yveca*. Pol. *Kokol*. Vng. *Kokol*. Ang. *Cockle* & *mong corn*.] Virg. 1. Georg. Infelix lolium, & stercus dominantur avenae. Plin. lib. 18. cap. 17: Nam lolium, & tribulos, & carduos, lappasq; non minus quam tubos inter frugum morbos potius, quam inter ipsius rectae pestem numeraverim. Lolio victitate dicuntur, qui visu sunt imbecillo: nocet enim oculis lolium, propter vapores acre: quos in cerebrum attollit. Ovid. 1. Fast. Ex carcaet lolis oculos viciantibus agri.

Lolium, a, um, Quod ex lolio est: [Vng. *Lolium* *Lolium* *Lolium*.] Gall. *D' yveca*. Ital.

Dilegia, Ger. *Loth/dort*. Hisp. *El yveca*. Pol. *Kokol*. Vng. *Kokol*. Ang. *Cockle*.] ut, Farina loliacca.

Lolium, a, um, [Vng. *Lolium* *Lolium* *Lolium*.] Gall. *Appartient à yveca*. Ital. *Imbricata*. Ger. *Das gu dem loth geht*. Hisp. *Imbricata*. Vng. *Kokol*, *val occhoc, vale*.] ut, Caudum loliarium, quo lolium ex frumento excrucatur. Colum. lib. 4. cap. 31. Caudum vicario, vel loliarium, qui jam fuerit in usu, pulli superponantur.

Lolium, Genus piscis admodum parvi, & facie a loligine diffidens. Vide Hermolaum in Plinium.

Lomentum, u, n. Farina fabacea, qua ad eraganda corpora usa est antiquitas. [Vng. *Lomentum* *Lomentum* *Lomentum*.] Gall. *Farine de fave*. Ital. *Farina di fave*. Ger. *Bonendi*. Hisp. *Harina de las habas*. Pol. *Muska lotowa*. Vng. *habbitat*. Ang. *Beane meal*.] Martial. lib. 3. Lomento rugas uteri quod condere tentas. Plin. lib. 22. cap. 21. de faba loquens: Lomento, inquit, ex aceto decocto, tumores manum, atq; aperit. Est item Lomentum coloris quoddam genus, quod in usum pictorum ex caruleo confici solet. Plin. 22. cap. ult. Ex caruleo fit, quod vocatur lomentum: perficitur id lavando terendoq; & hoc ex caruleo candidius. Et paulo post: Est & subtilissimum genus lomentu (quidam trinum vocant) quinis alibus arimatur. Postremum hoc genus a Graecis proprie *λομιση* appellatur.

Lonchitis, lt. [Vng. *Lonchitis* *Lonchitis* *Lonchitis*.] Gall. *Espec de plantain qu'on dit long plantain ou lamelle*. Ital. *Herba di longo gambo*. Ger. *Ein traat bus ses namens nicht einettes art / deren stens genant wird*. Hisp. *El carmel, yerba mata*. Pol. *Palma woka*.] Herba est in locis siccitibus nascens, foliis porri, ad radicem rubenobus, floribus habens ceu galericulos, perlonis comitis similes, parvam exerentes linguam: semen vero involucris clausum, triangulum, & lancea simile: unde sibi nomen vendicavit. Non esse autem eandem cum Xiphio, seu Phasgiano (ut haecenas a Dictionari hujus edinnationibus perperam creditum est) apertissime docet Plin. lib. 23. cap. 11.

Longans, onis, a quibusdam appellatur interclinum rectum, a crasso intestino, quod *αλωα* appellatur, ad sedem usq; productum, spine è directo incumbens. [Vng. *Longans* *Longans* *Longans*.] Pol. *Kojka ppryqua*. Vng. *szegely horka*.] Ratio nominis inde tracta est, quod in longum protrahatur, nullis artibus implicatur, ut caetera intestina. Apicium: Longanones porcinos carne Tarentino, factos cunctos in cinere pullorum.

Longavus, Longanims, vide LONGVS.

Longo, gas, *longo*, quamvis non sit in usu, habetamen composita in frequenti usurpatione habita, quae sunt, Elongo, prologo, quod est protraho. Plaut. Quae multa prologat promissa.

Longus, ga, gum, Proprie (inquit Nonius) idem quod periphanum porrectus. [Vng. *Longus* *Longus* *Longus*.] Gall. *Long*. Ital. *Longo*. Ger. *lang*. Beland. *Hil Luenga*. Pol. *dlugi*. Vng. *El tanfigatom, tanol allatom*. Ang. *Long*.] Virg. 3. Georg. Tun longo nullus lateri modus. Nonnulli quidem idem quod in altum erectus: hoc est, procerus, Virg. 9. Aeneid. Stans longis innixi hallis, & scuta tenentes. Plaut. Trin. qua facie est homo? S. Siquipede quidem est quam tu, longior. Longus pedes septem. Plinius: in hoc casti circuplexu equino duodecim, umbilicus, quem gaomem vocant, septem pedes longus, umbram non amplius quatuor pedes longam reddit. Longus pedu quatuor. Columella: In more horu areas latas pedu denum, longas pedu quinquecaum facito. Idem Atq; in mensis ultimo Aprilis sentas tantum, quantum singuli cymini feminis locum occupent, decem pedum longam, & quinque latam. Per translationem usurpatur quandoque pro durano, Virg. lib. 3. Aeneid. & longum Andromache tellant anteora. Nonnunquam pro prolixo & suso. Plaut. in Trin. Longo sermone utimur. Cicero lib. 1. de Naruta deorum: Sed nolo esse longior. Longum est: id est, multi temporis. Cicero 3. Veir. Longum est dicere quam improbe fecerit. Quandoque pro magno: unde Longiores dies, majores dicimus. Quandoque pro pernicioso. Virg. libro 1. Aeneid: Necnon & vario noctem sermone traheret Infaex Dido, longumque bibebat amorem. Longa dies, pro longo tempore. Plautus Epid. Longa dies animam incertat momentum. Lucan. Satyr. 101. Longa dies igitur quid contulit? Ne longum faciam: id est, ut brevis ter dicam. Horat. lib. 1. Serm. 304. In longum ducere. Virg. 9. Aeglog. Causando nostris in longum ducis amores.

Longum, adverbialiter, Diu, longo tempore. [Vng. *Longum* *Longum* *Longum*.] Gall. *Longum*. Ital. *Longum*. Ger. *Lang*. Pol. *dlugi*. Vng. *szegely horka*.] Martial. lib. 3. Veq; tuis longum dominusq; pueriq; suavitatis Menebibus, Virg. lib. 10. Aeneid. non me, quocunq; es, multo victor, nec longum lacerare. Idem 3. Aegloga: Et longum fatose vale, vale inquit, lolia.

Longe

Longe advehiam, Procul, longo intervallo, longo loci spatio. Gall. De long. Ital. Di longi. Ger. Weit fort. Bel. Wot fide. Hif. Leono de leoni. Pol. Darska. Vng. Mezy. Ang. Hamef. Cicero pro flacco: Non longe a gradibus Au- rorum haec cauta dicitur. Ibidem: Longe omnino a Tyben ad Caucam idem pro domo sua: Eius simulachrum non longe a Tanagra in sepulcro positum fuit. Dicitur etiam de tem- pte abelli. Idem de Clavis oratoribus. Varro vti Navis produ- ctu longius. Longe lateq; id est, multis variisq; in locis dis- tinctum. Cicero de Natura deorum: Sed longe lateq; colluctetur. Idem pro Lege Manilia: Tantum d'illum, tam diuturnum tam longe lateq; dispersum. Interdum significat valde. Salu- stium Longe mihi alia mens est. Interdum accipitur pro mul- to, iungiturq; comparativo, aut superlativo. Cicero de Clavis Orator. Vt longe post natoa homines improbitissimus. Idem alibi illud hominis, longe optimum esse. Aliquando idem ferè valet quod procul. Longe habere, hoc est, habere quod longe recessa. Plaut. Longe habere, hoc est, habere quod procul recessa. In Truculent. Na ista simulum longe habet quæ usq; illuc cor punga meam hoc est, habet simulum lon- gæ, vel a longe protensum. Longe prospicere futuros ca- lus, est eos longe ante videre, quam eveniat. Cicero de Amic. Vt nos longe prospicere oportet futuros casus Reipubi. Lon- ge gentium, significat omnino longe, sicut Nusquam gen- tum, nusquam locorum, idem significat quod omnino nus- quam. Cicero Attic. libro 6: Tu autem abes longe gentium. Lucretius lib. 3. longiter dixit pro longe: Non, ut opinor, id a iam jam longiter erat. Solipater libro 11. Institutionum Grammat.

Longius, a, um, diminutivum. Gall. Longuet. Ital. Longhi- lino. Ger. Languet. Hif. Luengo va pots. Pol. Przydługi. ut Longulum iter. Cicero ad Attic. lib. 16: Itaq; eo die manū Aquin- ni longulum sanè iter, & via incepta. Longior, a, um, diminutivum nomē. Longior sive Lon- gior: idem valens quod paulo longior. Vng. Hozzokök. Cicero pro Archia: Quod epigramma in cum fe- cisset tantummodo alterius veribus longiusculis. Plautus libro 10. capite 36. Formis (pallibus) longiusculum spa- tium.

Longior, diminutivum. Gall. Va peu long. Ital. Va poco di longi. Ger. Etwa weit ein wenig fort. Hif. Levo va pots. Vng. Hozzokök. An Semembal farrs ef. Plautus in Rud. Haud longule ex hoc loco.

Longipēs, pedis, om. t. Longos pedes, sive longa crura ha- bens. Gall. Haute jarretiers, qui a long piedi. Ital. Loro di piedi. Germ. langfüßig. Hif. El que riuo luengo los pies. Pol. Długonoga. Vng. Hozzokök. Ang. Long footed. Plin. lib. 30. cap. 4. Dupetilis animal est rarum in Italia, similitudina scabrazo longipedi.

Longivus, a, um, Annosus, senex, quasi longi ævi. [LON- GIVUS] Gall. Vie de long. Ital. Quis vie in a vesco long tempore, de longæ vie & dicitur. Ital. Vecchio, a tempo, de longa età. Ger. Alt vordertagt. Hif. Cosa de luenga edad. Pol. Stars, letni. Vng. Hozzokök. Ang. Long lived, of many years continuant. Virgilio. Aeneid. Quem tibi longævo fetum Lavinia conjux Educet iylva regem, tegumq; parentem. Idem 3. Aeneid. Sur- ge age, & hæc lectus longævo dicta parenti Haud dubitanda refer. Cicero in Caton. O miserum senem, qui mortem contem- neadam in tam longæva ætate non videt.

Longivitas, tis, f. Annositas, senectus. [LON- GIVITAS] Vng. Hozzokök. Hif. Macrob. Satur. lib. 7. cap. 10: Liquor vitæ longævitate licetatus est.

Longitudo, nis, f. nime, penult. corr. Qui est perseverantis animi, æquanimiter tolerans quicquid sibi accidit. [LON- GIVITAS] Gall. Patient. Ital. Patientia. Ger. Langmütigkeit. Hif. Patientia y sofriede. Pol. Ciężkość. Vng. Nagy türed. Ang. That is patient, long sufferance. Verbum minime Latinum.

Longitudo, nis, f. Prolixitas. [LON- GIVITAS] Gall. Longue. Ital. Longhezza. Ger. Lang. Bel. lang- tuant. Hif. Longura. Pol. Dług. Vng. Hozzokök. Ang. Long. Plin. lib. 11. cap. 23: Intelligi autem gracilitate & longitudine. Cicero 9 Philipp. Non enim longitudo inicitis, non æpentas viarum, non morbus ingravesccns retardavit, & accipitur nonnunquam pro longo temporis spatio Teren- tium in Heaut. Vbite vidi animo esse omnino, & inavia in præ- sentia Quæ essent, prima habere, neq; consulere in longi- tudine.

nem, Crepitationem, ut neq; egeres, neq; ut hæc posses per- dere. Cicero 7. Verr. Noctis longitudo stupris & flagitiis con- terebatur.

Longinquus, a, um, Remotus, distans, divertus, longe disjun- ctus. [LON- GIVITAS] Gall. Loing. Ital. Lontan. Ger. Weit von dem. Hif. Co- sa de loqui. Pol. Dalski. Vng. Mezy való, távol valo. Ang. Farre ef, strange. Cicero Marcello: Non dubito quid præfentes cen- seant, nos quidem longinqui & a teipso mihi in ultimas gen- tes. Aliquando significat quod in longum tenditur. Clau- dianus: Sic qui vedurus longinqua per æquora merces Mol- lius tellure ratem. Aliquando ponitur pro externo & pe- regriño. Ovid. de Trist. Si mea longinqua viscera pilcia edet. E longinquo & E præfenti opponuntur. Plin. lib. 7. cap. 33: Reperimus inter exempla Clazomoni, animam re- lictò corpore emare solitam, vagamq; è longinquo multa an- tiquitate, quæ, nisi a præfenti nosci nõ possent. Ex longinquo veniēs nobilitas, dicitur antiqua nobilitas. Plin. lib. 10. cap. 42: Minor nobilitas, quia non ex longinquo venit, &c. Ponitur aliquando pro diuturno. Liv. lib. 1. ab Urbe: Doncepse quos longinquo morbo est implicitus. Plautus in Milite. Vi- tam longinquam darent. Nonnunquam pro lento. Plaut. Mercat. Longinquum amantem istud. Longinquus sermo op- ponitur brevi. Plautus in Milite. Brevi an longinquo sermo- net. Longinquum loquid est, diutius. Plautus in Mercato- re. Oratio hæc odiosa est, quam tem agas, longinquum loquit Equidem ad capita reram pervenias.

Longinquitas, f. Ipsa locorum distantia. [LON- GIVITAS] Gall. Loing. Ital. Lontan. Ger. Du weit oder weithin. Hif. A quella lexura de loqui. Pol. Dalski. Vng. Mezy való, távol valo. Ang. Long dislan- ce of place, length of time. Cicero ad Cæsum lib. 2: In sua enim sum locis, quod & propter longinquitatem, & propter latroci- nis tardissime omnia perferuntur. Aliquando pro diutur- nitate. Terentius in Heaut. Hæc mihi nunc cura est maxima, ut ne cui meæ longinquitas ætatis obliet, mortemq; exoptet. Cæsar 1. bell. Civil. Tamen rei ejus moram temporisq; lon- ginitatem timebat. Cicero de Finib. Qui aut voluptate vi- tam efficit beatam putabit, qui sibi is conveniet, si negabit vo- luptatem crescere longinquitatem?

Longifrons, is, n. t. Longus frons. [LON- GIVITAS] Gall. De- uant long. Ital. Dientar longo. Ger. Lang werdt. Hif. Hozzokök. Pol. Długim frons. Vng. Hozzokök. Ang. To- mact long. Ennius: Neq; corpora firma longifrant quicquæ, Nontus.

Longifrons, onis, m. t. Longus homo, & procerus, a pertice, quæ longinam vocant, similitudine dictus. [LON- GIVITAS] Gall. Haut homme. Ger. Ein vast langer Mensch. Ital. L'alta persona. Germ. Ein großer Mann. Hif. Hozzokök. Pol. Dług. Ang. A long man. Varr. Hic qui ante me est, nescio quis longior. Priscian verbum.

Longitudo, nis, f. Pertica longior, quæ sepibus hortorū traji- ci solebat ad eas confirmandas, eadē bellis in rebus magno usui ad munienda castra. [LON- GIVITAS] Gall. Varlen- ge perche. Ital. L'alta pertica. Germ. Ein großer Saug. Hif. Hozzokök. Pol. Przymora, item, Przymora. Vng. Hozzokök. Ang. A long pole such as lists overthrew in the field. Varro de Re rust. libro 1. capite 14: Secunda sepes ex ægredi ligno, sed non vivit. Fit autem palis status crebris, ac vni- gulis implicitis, aut latis perforatis, & per ea foramina trajectis longius ferreis binis aut ternis, aut ex arboribus truncis de- missis in terram, deinceps constitutis. Idem lib. 2. cap. 7: Itaq; in stabulis oportet clausa habere ostia ac fenestras, & inter singulas a præsepibus intrinsecere longurios, qui ea discedant, ne inter se pugnare possint. Cæsar lib. 4. bell. Gall. Hæc dicitur a materia injecta contexebantur, ac longuris, cratibusq; con- firmebantur.

Lonitidis, Anilolochix species tertia, de qua Dioscor. libro 3. cap. 163.

Lopās, adis, f. a. Lopas, Genus conchæ marinx. Plautus in Me- dico parasito: Ad dno lopades, echinos, ostreas. Dicitur Lopa- des a vasis culinari generis, quod Græci λωπάδα, & λωπάδα appellant Baynus fastagine interpretatur. & fil & Lopas, sive Lope, vestimenti generis qua significat priorem syllabā producet, quum apud Græcos scribatur per λ.

Lopētā, Onobrychis apud Dioscor. lib. 3. cap. 148.

Loquor, loqueris, locutus per e, ut Prisciano videtur, sive lo- quutus per q, d, t. Propriè significat, verba quacumq; profe- ro. Formatur a Græco verbo λωω, λωω, hinc loquor 2 in g mutata. [LON- GIVITAS] Gall. Parler, discours, raisonner. Ital. Parlare, ragionare. Ger. Reden, sprechen. Bel. Spreken. Hif. Hablar, razonar. Pol. Mowc. Vng. Beszél. An- To speak, to reason. Differunt aut loqui, & dicere, quod loquitur a naturæ dicere, eleganter & faciliè. Quamquā loqui aliquando pro dicere

pro dicere positum invenitur. Plautus in Menæchmis: Quos tu parasitos loquere illidem: Adolefcens queso loquere tuum mihi nomen. Loqui ad voluntatem, apud Cicero nem in Paradox. ¶ Loqui ad voluptatem, est sermone suo voluptatem audientibus afferre, adulari, & grata loqui. Cicero pro Quintio: Fatetur se non belle dicere, non ad voluptatem loqui posse. ¶ Loqui lapides, est ea loqui quæ sic audientis mentem obtundunt, ac offendunt, ut si lapidibus illius caput ferretur. Plautus in Aulul. Quia mihi misero cerebrum excutiant tua dicta foror, lapides loqueris. Loquuntur hoc palam. Cic. 3. Ver. Hoc quum palam Decumani tota provincia loquerentur. Loquuntur vulgò id est, vulgi in ore versatur. Cic. 7. Ver. Quum vulgò loquerentur, suppositum in ejus locum, &c. Loquitur aualis, historix: hoc est, referunt, commemorant. Loquitur res ipsa hoc est, apertissima est, & sermone non eget. Loquitur fama hoc est, homines famam sequuntur loquuntur. ¶ Dare aliquem loquendum chertus, dixit Martialis lib. 5. Quem chartis, fama q; damus populo q; loquendum. ¶ Composita hujus verbi sunt, Alloquor, colloquor, circumloquor, de loquor, eloquor, interloquor, obloquor, praloquor, & perloquor, quorum significata partim supra explicuimus, partim infra suis locis exequemur.

Lōquū, sive Loquutus, particip. [לֹקוּטָא] med habbet. nōd, & d. p. Gall. Qui a parit. Ital. Chi a pariato. Ger. Geredit geredit hat. Hisp. El que ha hablado. Pol. Ten kseri mowip. Vng. Szolot. Ang. That hath spoken. Horat. lib. 1. epist. 7. Ut ventum ad cœnam est, dicenda tacenda loquutus, Tandem dormitum dimititur. Virg. 1. Aeneid. sic ore locuta est.

Lōquūto, sive Loquutio, loquutionis, f. t. Sermo, oratio, dictio, genus dicendi. [לֹקוּטָא] dabbirah. לֹקוּטָא nōd. d. p. Gall. Parle, tu parles, parlement. Ital. Parlamento. Ger. Ein Red. Hisp. Obra de hablar. Pol. Mowa. Vng. Szolot. Ang. A saying or speaking. Cic. in Orat. Quinquam enim omnis locutio oratio est: tamen unius orationis locutio hoc proprio signata nomine est.

Lōquūtor, seu loquutor, m. t. Sermo cinator, qui loquitur. [לֹקוּטָא] nōd habbet. d. p. Gall. Parle, dabbirah. Ital. Parlato, oratore. Ger. Es taktur / sñenget / der ja vnt rert. Hisp. Hablar, parlar. Pol. Mowca. Vng. Szolot. Ang. That speaketh a habler. Gall. Qui sunt leves & futiles & importuni locutores.

Lōquūtor, m. f. Sicut homines in verba provecti, quos & garrulos, loquaces, blateones, & linguaces dicimus, quorum lingua tam effusa ad loquendum, infansiq; est, ut cetera una quadam collusione verbosū suat semper, & ædnet. [לֹקוּטָא] nōd habbet. d. p. Gall. Grandi parole, dabbirah. Ital. Cianciatore, gran parlato. Ger. Kieffert / sñenget / dener sñto das wort gebt. Hisp. Habladores parleros. Pol. Mowca. Vng. Szolot. Ang. That speaketh or prattler. Gellius lib. 1. cap. 15.

Lōquūtor, m. f. Multiloquium, inanis & immodica garrulitas. [לֹקוּטָא] nōd habbet. d. p. Gall. Trop grande abondance de paroles, trop parole. Ital. Cianciare, chiaciare, parlare foverbia & vana. Ger. Schwätzet / vanaq; geschwätz. Bel. Cassaphititit. Hisp. Obra de mucha hablar. Pol. Mowca. Vng. Szolot. Ang. That speaketh much. Cic. Torquato: Facit autem non loquacitas mea, sed benevolentia longuantes epistolas. Idem ad Attic. lib. 7. Loquacitatem ignosces, quæ & me levat ad te quidem scribentem, & elicit tuas literas.

Lōquūtor, m. f. Multum loquor. [לֹקוּטָא] nōd habbet. d. p. Gall. Parle beaucoup, caquetier. Ital. Parlar molto. Ger. Viel sprachen oder schwätzen. Hisp. Hablar mucho. Pol. Wiele mówić / trykion trypt. Vng. Szolot. Ang. To talk, to speak much. Hieronym. Si quando muliercula de divitiis propriis, de filiis, de vestibus, de mundi vanitatibus garrulando loquacitatem, ut moris est eis, frangatur. Vox nova est, quam apud veteres non facile invenias.

Lōquūtor, m. f. Verbosus, garrulus, loquendus importunus. [לֹקוּטָא] nōd habbet. d. p. Gall. Caquetier, dabbirah. Ital. Cianciare, che parla molto. Ger. Schwätzet / viel. Bel. Cassaphititit. Hisp. Casa mucha habladora. Pol. Mowa. Vng. Szolot. Ang. That talketh. Cic. pro Cluent. Præterea seruum illum Nicolitatum, quem tumulum loquacem fuisse, ac nimium domino fidem arbitrabatur, &c. Idem lib. 2. de Orat. Quare istam artem totū dimittramus, quæ in excogitanda argumentis muta nimium est, in indicandis nimium loquax. Hinc corvi & alix aves quæ humanā vocem imitantur, loquaces dicuntur.

Lōquūtor, comparativum. [לֹקוּטָא] nōd habbet. d. p. Gall. Avec trop grande abondance de paroles superflus. Ital. Da Cianciare. Ger. Schwätzet / mit viel unnützen worten. Hisp. Parlamento con muchos palabras. Pol. Mowca. Vng. Szolot. Ang. That speaketh much.

Lōquūtor, m. f. Cicet. pro Muræna: Quid huiusmodi loquacitas ligiofo responderet illi? Lōquūtor, loquūtor, f. p. Sermo quæ loquēdo profertimus. [לֹקוּטָא] dabbirah. לֹקוּטָא nōd. d. p. Gall. Parle. Ital. Parle. Ger. Die ved Bel du Wespate. Hif. Hablar. Pol. Mowa. Vng. Szolot. Ang. That speaketh. Catullus: Verbofa gaudet Venus loquela. Interest tamen inter loquēti & sermone, quod sermo nimum gentium est, loquela cuiusq; generis propria dicitur quemadmodum autor est Corn. Fronto, de different. vocab. Lōquūtor, f. t. f. p. & loquūtor, quavis a loquor dederunt, ad tamē eis veteres utuntur, nisi in cōpositione, hie loquūtor, brevis loquūtor: multiloquūtor, multiloquūtor: magniloquūtor, magniloquūtor. Similiter magniloquūtor, multiloquūtor, stultiloquūtor, blandiloquūtor, & huiusmodi, quæ habent per. cor. d. p. nōd. d. p. Valerius Probus tamen, teste Gell. lib. 1. cap. 1. affirmat, Salustium loquūtoriam usupasse pro loquacitate. Sic enim legit, Satis loquūtor, sapientiz parum, & de tamē vulgò legitur, Satis eloquūtor.

Lōquūtor, m. f. p. Garrus, multum loquor, verba multa ininter profundo. [לֹקוּטָא] nōd habbet. d. p. Gall. Parle beaucoup. Ital. Cianciare parlare molto. Ger. Tandem vanaq; gestum trocha. Hif. Hablar mucho. Pol. Mowa. Vng. Szolot. Ang. That speaketh much. Plaut. in Bæchid. Ego nolo quum me es gnato meo malē: Vtus est hoc verbo & Apul. in Bæchid.

Lōrā, f. p. sive Lorea, Genus potionis est, quæ Græci & Latini appellāt, quæ secundariā velut apud eos tenentur perini caritatem. Græci apud Græcos secū dū dicitur. Gall. Vin de despens buante. Ital. Vin leggiero. Ger. Wein. Hif. Vin de despens buante. Pol. Bina pestilens, cynkuj. Vng. Szolot. Ang. A small or thinn wine. Plin. lib. 14. cap. 10. Non possunt inter dū vina, quæ Græci & Latini appellāt, Cato & nos loquūtor, quæ aqua vina ceis, quævis inter vina operaria numerentur. Tria eorū genera. Primum decima parte aquæ addita, quæ multū expressa sit, & ita nocte & die madefacta vinaceis, multūq; presso subjectis. Alterum, tertia parte ejus quod expressum in addita aquæ, expressūq; decoctū ad tertiam partem. Tertium, sicut vini expressum, quod sextatū Cato appellat. Varro de Vita populi Romani: Antiqui mulieres majores nam bibebant lorā. Dicta lorā quasi lota, quod sit ex vinaceis aqua diluta. Vide Var de Re rust. lib. 1. cap. 54. & Colum. lib. 12. cap. 40.

Loramentum, Lorarii, Vide LORVM.

Lōrdosis, d. p. nōd. Est excavatio vertebrarū, propria lumbis.

Lōrdica, c. p. nōd. prod. [לֹרְדִיקָא] dabbirah. לֹרְדִיקָא nōd. Gall. Lorde, c. p. nōd. Ital. Lordica, c. p. nōd. Ger. Ein lorde, c. p. nōd. Hif. Lordica, c. p. nōd. Pol. Lordica, c. p. nōd. Vng. Szolot. Ang. Lordica, c. p. nōd. Est munimentum colicæ, quale in Imperatorum antiquis statuis videtur, quavis sit accipiat pro quovis genere armorū, quo corpus adiret vim tegimus. Dicta aut putatur lorica à lōro. Nam antiquitus, teste Varrone, pectoralia ex crudo corio fiebant. Cuius pro Muræna: Descendi in campū cum firmissimo presidio fortissimorū virorum, & cum illa lata insigni, lorica, non que me tegeret, (etenim sciebā Catullum non latere, sed veni, sed caput & collum solere petere) Liv. lib. 5. ab Urbe Mulcorū imperitorū nandi, aut invalidorū, graves lorice, sicutq; oronibus haurere gurgites. Virgil. 5. Aeneid. Lorice confertum hamis, aurorūq; milicem. ¶ Dicitur præterea lorica à lōrdica quoddam quali sepimentū, & veluti peribolus, quæ constitur à lapsa. Lorica enim pars est mitorum, & struaturum. Vitruvius lib. 2. de latoribus parietibus loquens: Quum enim in recto regula fuerit facta, aut à ventis delecta, qua possit ex imbribus aqua perfluere, non patitur lorica testacea lædi laterem, sed projectora coronarum rejicit extra perpendicularum sillas. Cuius lib. 8. Angusta mōi corona tecti non pinna, sicut alibi, fastigium eius est: necant: sed perpetua lorica obducta transeū sepperat. Itaq; Rex hærebāt inq; quā stabat in margine, clypeo tūdiq; incidentia tela propulsans. Lorica appellatur struaturum fastigiatum, quæ aqua pluvii utriq; dispellit extra perpendicularum veluti sugnandulis prominentibus. Huiusmodi struaturum à nullis struaturibus Capibaz appellatur. ¶ In pavimentis etiam uderatis lorica appellatur corium & marmore tūm cum calce & arena. Vitruv. lib. 6. Itaq; si necessitas urgeat, ut muniti ritiosa fiant, sic em faciendum Quum coaxatum fuerit, id est altera coaratio transversa sternatur, et utiq; præfixa dupliet præbeat contigioni loricationē: deinde in dem novo temā pars teste tuse admisceatur. Varro lib. 1. de Re rust. cap. 37. Pariter & solum opere rectorio marmoreto loricati. Hic Bud. Cas. bell. Gal. Turres contabulantur pinna, loricaq; ex utribus attextuntur.

Lōrco, cas, ad. p. Lorica induo. [לֹרְקוּ] dabbirah. לֹרְקוּ nōd. Gall. Vêtir en balacret ou hamois, si courir. Ital. Armarsi di corza. Germ. Mit einer lordeen wassung edet harnisch sich bewapnen. Bd.

Bel. Dat barnos am dom. Hil. Amara coma de cotta de malla. Pol. *Wpawoy sie vivotam.* Vng. *Az panceferram vofim.* Ang. *To polen au habozion.* J. Plin. lib. 1. cap. 24. Mox ubi pluribus codē modo se corus lor cavat, in dimicationē pergit. Hujus verbi compositum est diloricus, de quo alibi.
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armi d'vn halocra, bregendine, au cotta de malle.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Loricilla, f. p. a Lorica deminutum nomen. Parvam lorica significat. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Petit halocra, petit cotta de malle.* Ital. *Piccola cotta.* Ger. *Ein praxendentm.* Hisp. *Piccola cotta de malla.* Pol. *Pawoy vofim.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* J. Plin. lib. 1. cap. 24. Mox ubi pluribus codē modo se corus lor cavat, in dimicationē pergit. Hujus verbi compositum est diloricus, de quo alibi.
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Loricipes, edis. penult. com. t. Qui pedem in modum loricis habet. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Qui a la lambaturae.* Ital. *Zoppo, che ha il piede.* Ger. *Ein trumbus.* Hisp. *Causajoso.* Pol. *Chromi.* Vng. *Armoit mab au habozion.* Ang. *Armoit mab au habozion.* J. Plin. lib. 1. cap. 24. Mox ubi pluribus codē modo se corus lor cavat, in dimicationē pergit. Hujus verbi compositum est diloricus, de quo alibi.
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lorum, n. priore producta, n. f. Proprie significat corrigiam ex corio runde habenar & retinacula iumentorum, quae ferē ex corio fieri solent, lora appellamus. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Correa, fessio, retine.* Ger. *Ein rimm, jagere.* Hisp. *La cuerda de la cayuda.* Pol. *Armoit mab au habozion.* Vng. *Armoit mab au habozion.* Ang. *Armoit mab au habozion.* J. Plin. lib. 1. cap. 24. Mox ubi pluribus codē modo se corus lor cavat, in dimicationē pergit. Hujus verbi compositum est diloricus, de quo alibi.
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Loricium, n. f. p. a Lorica deminutum nomen. Parvam lorica significat. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Petit halocra, petit cotta de malle.* Ital. *Piccola cotta.* Ger. *Ein praxendentm.* Hisp. *Piccola cotta de malla.* Pol. *Pawoy vofim.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

conferis iustu domini aut vincere, aut loris cadere. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Loromera, trz. Panis genus ex semini loti herba confectū. Vide Plin. lib. 22. cap. 21.
 Lotium, lotii, n. f. Vrina, a diluendis corporibus appellatum. Est enim totius corporis lorio. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lotos, [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

L. ante V.
 LV. In nominis antiquorum, quinquaginta quinq. L. V. lex vetur.
 LVA L. Lucius Valerius. LVCRE. Lucius, vel Laetitia.
 LVDAP. Ludi Apollinares. LVO C. lex Voconia. LVD.
 SAE C. ludi saeculares. L. N. lex Nona.

Lubet, huius. Veteres per u scribent antiquo non per V de L. BET. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lubens, Pro lubenter. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lubido, n. m. Veteres dicere a verbo lubet, pro libidine. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lubens, f. p. & Libens quemadmodum dicimus libet & lubet. Idē est quod volupras, laetitia, delectio, iucunditas. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

conferis iustu domini aut vincere, aut loris cadere. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Loromera, trz. Panis genus ex semini loti herba confectū. Vide Plin. lib. 22. cap. 21.
 Lotium, lotii, n. f. Vrina, a diluendis corporibus appellatum. Est enim totius corporis lorio. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lotos, [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

L. ante V.
 LV. In nominis antiquorum, quinquaginta quinq. L. V. lex vetur.
 LVA L. Lucius Valerius. LVCRE. Lucius, vel Laetitia.
 LVDAP. Ludi Apollinares. LVO C. lex Voconia. LVD.
 SAE C. ludi saeculares. L. N. lex Nona.

Lubet, huius. Veteres per u scribent antiquo non per V de L. BET. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lubens, Pro lubenter. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lubido, n. m. Veteres dicere a verbo lubet, pro libidine. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.

Lubens, f. p. & Libens quemadmodum dicimus libet & lubet. Idē est quod volupras, laetitia, delectio, iucunditas. [Videtur in p. 1. *Wpawoy sie vivotam.* Gal. *Armoit mab au habozion.* Ital. *Armato di cotta.* Ger. *Armen taderis barnisf oder yanger anenthan.* Hisp. *Armodo de cotta de malla.* Pol. *Wpawoy vivotam.* Vng. *Panceferram vofim.* Ang. *Armoit mab au habozion.* Liv. 1. bell. Pun. Statua ejus indico fuit Praeneste in foro statua, lonicata, amicta toga, velato capite. *Or.*
 Lorica, m. rum, participium. Lorica indotus. Paulus de verb. signif. Aque salientis, in crustationes, loricationes, pictura, & ornatus adum.